

از مهدویان تا پناهنده
از مصلحت تا ابلق

اکران ۱۴۰۰ در مشت چه کسی است؟

محمد تقی زاده | سی و نهمین جشنواره فیلم فجر با همه اما و اگرهایش به پایان رسید و فیلم‌های برگزیده این جشنواره توسط مردم، منتقدان و داوران بخش مسابقه سینمای ایران تعیین شدند. به این بهانه و بررسی فیلم‌های پرفروش سال آینده چند فیلم پربحث این جشنواره در این بخش مرور شده و نقاط ضعف و قدرت آن مورد تحلیل قرار گرفته است. فیلم‌هایی که به نظر می‌رسد با در نظر گرفتن شیوه‌های پیداشتی مشابه می‌تواند در سال آینده و اکران سینما موفق باشند و حتی در اکران اینترنتی نیز روی ارتباط آنها با مخاطبانش حساب باز کرد. مرور بعضی از مهم‌ترین فیلم‌های فجر را در ادامه به این خاطر خواهیم داشت چرا که از میان آن آثار می‌توان تکیه مخاطب و اکران را به این فیلم‌ها داشت.

عوامل فنی
«بی‌همه‌چیز» نیز از فیلمبرداری تا تدوین و موسیقی به‌طور قابل‌ملاحظه و ملموسی درست و دقیق با تم داستان و جزئیات قصه همراه هستند تا جایی که بتوان از همین حالا این فیلم را یکی از رکوردداران نامزدی سیمرغ در بسیاری از رشته‌ها پیش‌بینی کرد. موسیقی حامد ثابت و تدوین عماد خدابخش از موثرترین عوامل فنی فیلم «بی‌همه‌چیز» هستند که در روانی و همراهی مخاطب با فیلم نقش مهمی داشتند

جشنواره امسال با فیلم عاشقانه «رمانتیسیم عماد و طوبا» آغاز شد و با یک عاشقانه دیگر یعنی «تی‌تی» به پایان رسید. در این میان سه فیلم «بی‌همه‌چیز»، «ابلق» و «تی‌تی» بیش از رقبای نظر مثبت منتقدان را به سمت خود جلب کرده‌اند. فیلم «یدو» و «بی‌همه‌چیز» به ترتیب با ۱۴ و ۱۳ نامزدی و کسب ۵ سیمرغ، محبوب‌ترین فیلم‌ها نزد منتقدان شدند و بالاخره «ابلق» بهترین فیلم جشنواره از نگاه مردم و موفق به کسب سیمرغ بلورین بهترین فیلم از نگاه تماشاگران شد. از نظر محتوای داستانی، اتکای فیلم‌های امسال به اتفاقات تاریخی بود. در جشنواره چند فیلم قصه‌شان را بر بستر رخدادهای تاریخ معاصر روایت می‌کردند. «یدو» به دوران محاصره شهر آبادان در جنگ تحمیلی می‌پرداخت. «منصور» ضمن مرور زندگی شهید ستاری از سال‌های دهه شصت می‌گفت که ایران به دلیل شرایط تحریم، امکان خرید هواپیما و جنگنده‌های هوایی را نداشت. «روزی روزگاری آبادان» اشاره‌هایی به جنگ آمریکا و عراق در سال ۱۳۸۱ داشت. «مصلحت» به دوران ریاست شهید دکتر بهشتی در قوه قضاییه می‌پرداخت و از درگیری خیابانی گروه‌های سیاسی در اوایل انقلاب می‌گفت و «تک تیرانداز» با نگاهی به زندگی شهید زرین، (تک تیرانداز موفق جنگ ایران و عراق) توانایی‌های منحصر به فرد او در شکار دشمنان یعنی را روایت می‌کرد. با این حساب تعداد زیادی از فیلم‌های امسال پشتوانه تاریخی داشتند.

در ادامه مهم‌ترین فیلم‌های این جشنواره نه‌چندان درخشان مرور و بررسی شده است:

بی‌همه‌چیز

دومین ساخته محسن قرایی بعد از «سد معبر»، گامی بلند در کارنامه فیلمسازی قرایی محسوب می‌شود که در واقع، نوید ظهور یک کارگردان نسل جدید است که برخلاف درگیری‌های فرمی و تکنیکی فیلمسازان هم‌نسل خود، دنبال قصه‌گویی و شخصیت‌سازی است و به نظر می‌رسد بر اهمیت سنگ بنای فیلمسازی یعنی فیلمنامه نیز به شدت وسواس و دقت نظر دارد.

«بی‌همه‌چیز» نه تنها از بهترین فیلم‌های جشنواره ۳۹ بلکه از